

senz *ἰσορροπίας*: quam Regulam tetigit quoq; D. Caspar Fitt-
ckius in principio Canonum Theologicorum, & longè prolixius
atq; evidentiùs per integra duo capita *de Ἀνθρωποποιεῖα* e-
narravit D. Salomo Glassius in Rhetoricâ sacrâ. Deus itaq;
misericors dicitur, quòd habeat cor miserans, hoc est, ad ju-
vandos miseros propensum, *Barmherzig* enim, juxta Kilia-
num, dicitur à *barmen* / quod est *bearmen* / *ταλανίζειν* ἄδλιον
ἀποκαλεῖν, videre & credere & judicare aliquem esse miserum
ac proinde dignum cui subveniatur, unde fideles ac miseri in
Scripturis sacris introducuntur à Deo postulantes, ut sese suam-
que miseriam respiciat, consideret & accuratè contempletur,
atq; exinde misericordia sibi & auxilium obtingat. Quò fa-
cit quod *Julius Cesar Scaliger*, *Miseret me fortunæ tuæ, sic*
explicit, Vis tuæ fortunæ facit me miserum. Miseri au-
tem sunt *μωραγοὶ*, aut saltem tales judicantur, & *μισοτοὶ* odio
& abominationi expositi & subiecti.

Ceterum juxta Aristotelem, cujus vitulâ pleriq; omnes
arant Rhetores, libro secundo Rhetoricorum cap. ΠΧνο *Mise-*
ricordia est *λύπη τις ὅτι φαινόμενον κακῶ φθαρτικῶ καὶ λυπηρῶ*
τῷ αἰσθητικῷ τυγχάνει ὁ καὶ αὐτὸν προσδοκῆσειεν ἂν παθεῖν, ἢ τῶν
αὐτῶν τινῶν, καὶ τῶν ὅταν πλησίον φαίνῃται, animi aegritudo,
dolor seu molestia quædam nascens ex damno vel malo,
quod videtur dolorem aut interitum allaturum ei, qui in-
dignus est hâc fortunâ, ac talis ut quis sibi suisq; accidere
posse autumat, idq; cum imminere seu impendere vide-
tur, uti Aristotelicam definitionem reddit *Vir incomparabilis*
Gerardus Joannes Vossius, eamq; conditiones quinq; invol-
vere & comprehendere statuit, nempe (1) ut aegritudo ista,
quam misericordiam appellitamus, ex eo exorta sit, quod ma-
lum est vel esse videtur, quomodo *Abderitis* miserescebant *De-*
moacriti sui, quòd insanire eum crederent, quem tamen & sa-
pere & felicem vitam vivere judicabat *Medicorum princeps*
Hippo-